

2008. június 5., csütörtök

Az egységes piaci lakossági pénzügyi szolgáltatások

P6_TA(2008)0261

Az Európai Parlament 2008. június 5-i állásfoglalása az egységes piaci lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló Zöld könyvről (2007/2287(INI))

(2009/C 285 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság egységes piaci lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló Zöld könyvére (COM(2007)0226),
- tekintettel „Az 1/2003/EK rendelet 17. cikke szerinti ágazati vizsgálat a lakossági banki szolgáltatásokról (végleges jelentés)” című bizottsági közleményre (COM(2007)0033),
- tekintettel „Az 1/2003/EK rendelet 17. cikke szerinti ágazati vizsgálat a vállalati vagyonbiztosításról (végleges jelentés)” című bizottsági közleményre (COM(2007)0556),
- tekintettel az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című bizottsági közleményre (COM(2007)0724), és különösen a Bizottság szervezeti egységeinek a lakossági pénzügyi szolgáltatások területén történő kezdeményezésekhez tartozó munkaanyagára (SEC(2007)1520),
- tekintettel a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a biztosítási ágazatbeli megállapodások, döntések és összehangolt magatartások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2003. február 27-i 358/2003/EK bizottsági rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2008. január 16-án második olvasatban rögzített, az Európai Parlament és a Tanács fogyasztói hitelszerződésekről és a Tanács 87/102/EGK irányelvének hatályon kívül helyezéséről szóló irányelvének elfogadására vonatkozó álláspontjára ⁽²⁾,
- tekintettel az európai szerződések jogáról szóló, 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a 2005–2010 közötti évekre vonatkozó pénzügyi szolgáltatási politikával foglalkozó Fehér könyvről szóló, 2007. július 11-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a pénzügyi szolgáltatási szektor további konszolidációjáról szóló, 2006. július 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A6-0187/2008),

⁽¹⁾ HL L 53., 2003.2.28., 8. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0011.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek: P6_TA(2007)0615.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek: P6_TA(2007)0338.

⁽⁵⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 110. o.

2008. június 5., csütörtök

- A. mivel az európai integráció polgárok általi támogatottsága az abból származó kézzel fogható eredményektől függ, mivel ezért minden polgárnak megfelelő mértékben élveznie kell a belső piac előnyeit;
- B. mivel a lakossági banki szolgáltatások döntő szerepet játszanak a monetáris politikai feltételek a piac felé történő megfelelő közvetítésében, különösen a fogyasztók és a kis- és középvállalkozások (kkv-k) tekintetében;
- C. mivel a Lisszaboni Szerződés értelmében az európai szabályozási modell a fenntartható szociális piacgazdaság;
- D. mivel a belső piaci, nagyobb üzleti ügyfelek számára nyújtott pénzügyi szolgáltatások integrációja az elmúlt években biztatóan gyors módon haladt előre, a lakossági és a kkv-knak nyújtott pénzügyi szolgáltatások egészséges piaca ezzel szemben még tovább fejleszthető;

Általános

1. üdvözli a Bizottság fent említett, az egységes piaci lakossági pénzügyi szolgáltatásokról – azaz a banki, biztosítási és nyugdíjtermékekről – szóló Zöld könyvét és annak céljait, vagyis a fogyasztóknak a szélesebb választékból és az alacsony árakból, a fogyasztói bizalom javításából és a fogyasztók erősítéséből származó kézzel fogható eredményeit;
2. megállapítja, hogy nemcsak a fogyasztók, hanem a kkv-k is kevésbé fogadják el a határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokat; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a belső pénzügyi piac előnyeiben a kkv-k is részesüljenek; azonban rámutat arra, hogy ez nem jelenti a fogyasztóvédelmi jog kkv-kra történő kiterjesztését; hangsúlyozza továbbá, hogy a lakossági szolgáltatásokra vonatkozó átfogó stratégiába számos intézkedés beletartozik, a fogyasztóvédelmi jogszabályok ennek csak egyik területét képezik;
3. úgy véli, hogy – főként a keresleti oldalon – a fogyasztók és a kkv-k számára nyújtott pénzügyi szolgáltatásokat nyelvi és kulturális tényezők, valamint a személyes kapcsolat iránti igény miatt nagyrészt helyi vállalkozások végzik; ugyanakkor elismeri a kínálati oldalon megjelenő, a lakossági piachoz történő megkönnyített hozzáférés által teremtett lehetőségeket; ezért arra ösztönzi a fogyasztókat és a kkv-kat, hogy használják ki a határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokban rejlő versenyelőnyt és kínálatot;
4. hangsúlyozza, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások belső piaca csak olyan intézkedésekkel teremthető meg, amelyek a keresleti és a kínálati oldalon is biztos környezetet teremtenek, ideértve a jogorvoslati feltételeket is; kulcsfontosságúnak tekinti, hogy az ilyen intézkedéseknek olyan formát kell ölteniük, amely megnyitja az utat az új termékek, szolgáltatások és a piaci szereplők előtt;
5. hangsúlyozza a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti együttműködés tekintetében egy keretrendszer és nemzeti feladatmeghatározások megvizsgálásának és meghatározásának szükségességét abból a célból, hogy rövid időn belül gyakorlati megoldások szülessenek a határokon átnyúló lakossági pénzügyi csoportok felügyelete tekintetében; támogatja a több joghatóság alá tartozó pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó ellenőrző hatóságok kollégiumait;

Jobb szabályozás

6. támogatja a Bizottságot abban a szándékában, hogy csak olyan kezdeményezéseket folytasson, amelyek igazolhatóan kézzel fogható előnyöket nyújtanak a polgárok számára, átfogó költség-haszon elemzés folytán jól megalapozottak, és alapos hatástanulmányok készültek rájuk vonatkozóan; egyetért, hogy a határokon átnyúló tevékenység kulcsfontosságú a verseny növelése szempontjából, amely többnyire a választék bővülését, alacsonyabb költségeket és dinamikusabb fejlődést von maga után;
7. emlékeztet, hogy egy megalapozott hatástanulmánynak mindig tartalmaznia kell az eredeti piaci feltételek korrekt megállapítását is; hangsúlyozza, hogy a piaci integráció, a piaci verseny és egy kezdeményezés által okozott hatások értékelését nemcsak egy mutató, hanem a lehető legtöbb mérési érték alapján kell végezni; felhívja a Bizottságot, hogy a piaci kínálat ára és terjedelme mellett a szolgáltatások minőségét, valamint a társadalmi és kulturális közeget is vegye figyelembe;

2008. június 5., csütörtök

8. megállapítja, hogy a jelenleg rendelkezésre álló jogalkotási törekvések közül – az alapvető, kulcsfontosságú elemeket magába foglaló – teljes körű harmonizáció a legmegfelelőbb a határon átnyúló üzletmenet fejlődése és a fogyasztóvédelem, és így a lakossági piac integrációja szempontjából; megítélése szerint az eltérő nemzeti szabályok tekintetében a kölcsönös elismerésnek kell érvényesülnie, amennyiben ezen elemek harmonizációja nem lehetséges;

9. tisztában van azzal, hogy a közös referenciakerethez hasonló 28. rendszer, az európai szabályozás lehetséges új kiindulásaként merül fel, amely a határokon átnyúló felhasználók számára, a páneurópai pénzügyi termékekhez egységesen magas fogyasztóvédelmi szabványok szerint történő hozzáférést biztosít; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő részletes ütemtervet annak megvizsgálására, hogy járható út-e a 28. rendszer kifejlesztése, van-e rá igény a pénzügyi szolgáltató ágazat és a fogyasztók részéről, valamint hozhat-e kedvező eredményeket; hangsúlyozza, hogy a 28. rendszer semmiképpen nem képezheti új termékek és szolgáltatások akadályát;

10. bírálja a termékek jogalkotás révén történő szabványosításának gondolatát, ha ez hátráltatja a termékek sokszínűségének bővítését; úgy véli, hogy a versengő pénzügyi termékek összehasonlíthatóságának javításához például az információ és a prudenciális követelmények jogharmonizációja vezet el;

11. úgy véli, hogy a pénzügyi szolgáltatási ágazat önszabályozása egyes esetekben hatékonynak bizonyulhat; hangsúlyozza, hogy az önszabályozást – különösen ezekben az esetekben – ösztönözni kellene, valamint végrehajtását alaposan figyelemmel kísérni; felhívja a pénzügyi szolgáltatási ágazatot, hogy önszabályozással célzottan támogassa a nevezett Zöld könyv céljait, és ezzel csökkentse a jogszabály-alkotás iránti igényt;

12. kiemeli, hogy különleges gondossággal kell eljárni a megtakarítási és az öregségnyugdíj-termékek forgalmazása tekintetében, mivel e területeken általában a fogyasztók saját maguk számára nagy horderejű döntést hoznak;

Nagyobb kínálat és alacsonyabb árak a fogyasztók és a kkv-k számára

13. hangsúlyozza, hogy a fogyasztók és kkv-k számára nyújtott pénzügyi szolgáltatások belső piacának megteremtéséhez a közösségi szintű verseny kialakítása és a pénzügyi szolgáltatások határokon átnyúló kínálata alapvető feltételek; rámutat, hogy az alacsony árak, a nagyobb választék és a jobb minőség főként a pénzügyi szolgáltatók közötti egészséges verseny következményei; hangsúlyozza, hogy a kkv-knak kedvező pénzügyi szolgáltatásokról szóló irányelvek csak akkor fejtenek ki jótékony hatást, ha a lakossági pénzügyi szolgáltatók között hatékony verseny van;

14. üdvözli a fizetésekkel foglalkozó ágazat kezdeményezését az egységes eurofizetési térség létrehozására, de hangsúlyozza, hogy egy ilyen rendszernek nagyobb átláthatóságot kell eredményeznie, különösen a bankközi díjak tekintetében;

15. emlékezteti a Bizottságot, hogy a pénzügyi szolgáltatók közötti hatékony versenyt az egyenlő feltételek mellett versengő piaci résztvevők magas száma és a fogyasztók érdemi információval történő folyamatos ellátása biztosítja; emlékezteti a pénzügyi szolgáltató ágazat konszolidációjáról hozott állásfoglalására, amelyben kijelenti, hogy az uniós banki piac pluralisztikus szerkezete – melynek keretében a pénzügyi intézetek különböző üzleti céljaiknak megfelelő jogi formát ölthetnek – előnyt jelent az európai szociális piacgazdaság, a fogyasztók és a pénzügyi piacok stabilitása számára;

16. megállapítja, hogy a kölcsönös biztosítók fontos szerepet töltenek be az uniós biztosítási piacon a biztosítótársaságok 68 %-át kitevő részvételükkel és 25 %-os piaci részesedésükkel, több mint 230 millió európai polgár szolgálatában; hangsúlyozza, hogy a belső piaci üzletfejlesztés jelenlegi eszközei nem összeegyeztethetőek a kölcsönös biztosítók vállalati struktúrájával;

2008. június 5., csütörtök

17. kiemeli, hogy az európai kölcsönös biztosítótársaságok alapokmánya lehetővé tenné a kölcsönös biztosítók számára a többi biztosítási vállalkozásával azonos feltételek melletti működést, különösen a határokon átnyúló esetekben, ezzel bővítve a biztosítási termékek kínálatát; hangsúlyozza, hogy a kölcsönösség alapján működő szervezetek az ügyfeleiket közvetlenül is bevonó irányításukon keresztül hozzájárulnak az EU pénzügyi piacaiba vetett erőteljesebb általános fogyasztói bizalomhoz; határozott meggyőződése, hogy a kölcsönösség alapján működő szervezetek irányításának demokratikus kialakítása alkalmas a fogyasztói tudatosság és a pénzügyi piaci részvétel növelésére;

18. megállapítja, hogy igazi és méltányos verseny csak azonos feltételek mellett jöhet létre; úgy véli, hogy minden intézkedésnek követnie kell az „azonos vállalkozás, azonos kockázat, azonos szabályozás” elvét; emlékeztet azonban, hogy a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a termékek kialakítását különösen a szabályozási környezet befolyásolja és a különbségtétel nélküli „ugyanazon mérték mindenki számára” megközelítés károsítaná a termékek sokszínűségét; hangsúlyozza a különböző terméktípusok szerinti különbségtételt; meggyőződése azonban, hogy a versengő befektetési termékek esetében – különösen az eladási pontokon – szükség van összehasonlítható átláthatóságra és a közzétételi rendelkezésekre vonatkozó követelményekre; sajnálja, hogy eddig az összetett pénzügyi termékek kérdésével nem foglalkoztak megfelelően; felhívja ezért a Bizottságot, hogy orvოსolja a vonatkozó szabályozói keretrendszer indokolatlan következtelenségeit és más hiányosságait;

19. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatokat az összehasonlítható lakossági termékek és azokkal kapcsolatos információk terjesztésére és megszervezésére irányuló szabályozási követelmények egyszerűsítésére; úgy gondolja, hogy az ilyen javaslatokat a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i, 2004/39/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott elvekre kell alapozni, amilyen például a „legjobb tanács” és az „ismerd meg ügyfeled” elve;

20. sajnálja, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok különböző előírásai és eltérő gyakorlatai következtében a határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatást nyújtók magas költségek, valamint jogi bizonytalanság mellett működnek; felhívja a Lámfalussy-bizottságokat, hogy tegyék intenzívebbé az egységes uniós szabványok kidolgozása érdekében folytatott munkájukat; különösen támogatja a bejelentési és engedélyezési eljárásokra vonatkozó, egyszerű és gyakorlatias formanyomtatványokban történő megegyezést;

21. megítélése szerint az internetes szolgáltatások fejlődése megváltoztatja az uniós pénzügyi piacok jövőjét, és lehetőséget jelent a lakossági szolgáltatások terén a vezetés átvételére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is támogassák az elektronikus kereskedelmet és az elektronikus aláírást; továbbá felhívja őket, hogy a pénzmosási irányelvet ⁽²⁾ értékeljék abból a szempontból, hogy az gátolja-e a távszolgáltatásokat, és ez a helyzet hogyan orvosolható;

22. elismeri, hogy a pénzügyi szolgáltatások közvetítői (ügynökök és alkuszok) nagyon fontos szerepet játszanak a más tagállamból származó pénzügyi szolgáltatások fogyasztók és kkv-k számára való biztosításában; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson olyan keretrendszert, amely erősíti e gazdasági ágazatot; ismételten hangsúlyozza, hogy ezen ágazatra vonatkozó bármilyen keretrendszernek az „azonos üzleti tevékenység, azonos kockázat, azonos szabályok” elvét kell követnie, elkerülve a körülményekhez nem igazított, uniformizált megközelítést; hangsúlyozza, hogy a közvetítőkre vonatkozó bármilyen rendelkezésnek biztosítania kell a jobbiztonságot az ügynökök és alkuszok számára, és garantálnia kell a fogyasztók védelmét, például a gyanús értékesítési gyakorlatokkal szemben; hangsúlyozza továbbá, hogy a pénzügyi szolgáltatások közvetítőinek képzésére, a reklámra és az értékesítési tanácsadásra vonatkozó szabályokat is meg kell határozni;

23. emlékeztet a pénzügyi oktatás mint a megfelelő fogyasztóvédelem kiegészítője fejlesztésének fontosságára; felhívja a tagállamokat és valamennyi érdekelt felet a polgárok – beleértve a gyermekeket, a fiatalokat, a munkavállalókat és a nyugdíjasokat – pénzügyi ismereteinek gyarapítását szolgáló intézkedések megtételére és összehangolására abból a célból, hogy a fogyasztókat képessé tegyék és megtanítsák a jobb, olcsóbb és megfelelőbb termékek és szolgáltatások megtalálására, valamint az iparágon belüli verseny, minőség és innováció fejlesztésére, és olyan, pénzügyekben járatos fogyasztói szervezetek felépítése érdekében, amelyek képesek ellensúlyozni az üzleti vállalkozásoknak a szabályozás előkészítésében betöltött szerepét; emlékeztet arra, hogy a magabiztosan befektető polgárok további likviditást nyújthatnak a tőkepiacoknak;

⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

2008. június 5., csütörtök

24. emlékeztet, hogy az adójogban rejlő különbségek jelentik az egyik legnagyobb akadályt a pénzügyi szolgáltatások belső piacára nézve; emlékezteti a tagállamokat az e területen meglévő nagy felelősségükre;

25. a lakossági banki ágazatban a közelmúltban bekövetkezett botrányok, mint például a Northern Rock, IKB, Sachsen LB, Société Générale ügyek tanulságait levonva elismeri, hogy a morális kockázat jelenségével szembeni hatékonyabb fellépés és a prudens kockázatkezelési rendszerek szerepének erősítése érdekében a hosszú távú célkitűzések és a felügyeleti hatóságok iránymutatásai alapján át kell alakítani a banki javadalmazási rendszereket;

Bankok

26. nyomatékosan felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy a hitelintézetek és a hitelinformációs ügynökségek számára lehetővé váljon a hiteladatokat és a csalásokra vonatkozó adatokat tartalmazó nyilvántartásokhoz való megkülönböztetésmentes, határokon átnyúló hozzáférés; bátorítja a bankokat a rendelkezésre álló hiteladatokra vonatkozó információk felhasználására, különösen az ügyfélmobilitás megkönnyítése érdekében, ami ösztönözné az egészséges versenyt; hangsúlyozza azonban, hogy ugyanakkor garantálni kell a fogyasztók adatainak optimális védelmét, valamint azon jogát, hogy betekintést nyerjenek személyes adataikba, és szükség esetén javítsák azokat;

27. sürgeti a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé a nem banki – például a kizárólag interneten vagy szöveges üzeneten (SMS) keresztül elérhető – lakossági hitelnyújtó szervezetek jogállását és felügyeleti keretrendszerét;

28. hangsúlyozza a megbízható adatok fontosságát a bankhitelek nyújtása tekintetében, és hogy a hitelek tisztességes és átlátható kritériumok alapján kell rendelkezésre bocsátani;

Biztosítások

29. sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a biztosítási iparágak a piacra való belépés előmozdítására irányuló együttműködését; felhívja a Bizottságot, hogy hosszabbítsa meg a 358/2003/EK rendelet hatályát 2010 utánra;

30. úgy véli, hogy csak akkor lehetséges megszüntetni azt a követelményt, hogy másik tagállamban folytatott tevékenység megkezdésekor adóügyi képviselőt kelljen kijelölni, ha a határon átnyúló műveletek tekintetében a felügyeleti hatásköröket és feladatokat meghatározó jogi keretrendszer már működik;

31. támogatja a Bizottságot abban a törekvésében, hogy minden jogilag kötelező érvényű közérdekű nemzeti előírás esetében vizsgálja meg, hogy az összhangban van-e a közösségi joggal;

32. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa az európai kölcsönös önszegélyező egylet alapokmányán folyó munkát a jogalkotási projekt megvalósíthatósági tanulmányának kezdeményezésével;

A fogyasztói bizalom javítása és a fogyasztók pozíciójának erősítése

33. hangsúlyozza, hogy – miközben arra hív fel, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló közösségi jogszabályok mindig a legmagasabb szintű fogyasztóvédelemre törekedjenek – valamennyi piaci szereplőnek – a fogyasztókat és befektetőket is ideértve – teljes mértékben tudatában kell lennie a pénzügyi piacok alapvető elvének, amely szerint a magasabb megtérülés lehetősége magasabb kockázatot jelent, és a kockázat valamennyi működőképes pénzügyi piac elengedhetetlen eleme; hangsúlyozza továbbá, hogy megfelelő kompromisszumot kell találni a magas szintű fogyasztóvédelem és a hibátlanul működő belső piaci mechanizmusok között; úgy véli, hogy a Bizottságnak bátorítania kell a pénzügyi ismeretek terjesztésére irányuló nemzeti kezdeményezéseket, a „kockázatt megtérülés” elvének és a pénzügyi instrumentumok sajátosságainak megfelelő mértékű megértése biztosítására;

34. elismeri, hogy bár a lakossági pénzügyi piacok elsősorban belföldi piacok, az internet és az elektronikus bankügyletek kulcsfontosságú eszközzé váltak azon fogyasztók számára, akik határokon átnyúló lakossági pénzügyi tevékenységet kívánnak folytatni; felszólítja ezért az összes érdekelt felet, hogy támogassák e szolgáltatások fejlesztését, biztosítva egyidejűleg az elektronikus levelezés biztonságát, különösen a fogyasztók tekintetében;

2008. június 5., csütörtök

35. hangsúlyozza azonban, hogy nem szabad megfélemlkezni az e technológiákhoz hozzáféréssel nem rendelkező vagy használatukban – például életkoruk miatt – nehézségekkel küzdő fogyasztókról;
36. úgy véli, hogy a pénzügyi szolgáltatások szabályozásának egyszerűsítése és a fogyasztói mobilitás akadályainak lebontása nem eredményezhet alacsonyabb szintű fogyasztóvédelmi előírásokat a tagállamokban;
37. emlékeztet 2007. július 11-i állásfoglalására, különös tekintettel a benne foglalt azon javaslatra, amely értelmében létre kellene hozni egy uniós költségvetési tételt a fogyasztói és kkv-szervezetek pénzügyi piaci szakértelmének finanszírozása céljából;
38. egyetért azzal, hogy a fogyasztók bármikor, minimális jogi akadályok és költségek mellett válthassanak pénzügyi szolgáltatót, ha ezt kívánják, és hogy a szolgáltatóváltást szabályozó szerződéses kikötéseket átláthatóan, könnyen érthető nyelven kell megfogalmazni, és kifejezetten fel kell rájuk hívni a fogyasztók figyelmét;
39. támogatja a Bizottság pénzügyi ismeretek bővítésére irányuló kezdeményezéseit, és tudja, hogy ennek érdekében tájékoztatásra van szükség, ugyanakkor elismeri, hogy nehéz megtalálni az egyensúlyt az információ-túlburjánzás és az ügyfelek megfelelő tájékoztatása között; előnyben részesíti a minőséget a mennyiséggel szemben; ezért felkéri a Bizottságot, hogy konzultáljon fogyasztói szervezetekkel annak meghatározására, hogy mely információk szükségesek a fogyasztók számára a helyes döntés meghozatalához; hangsúlyozza, hogy a tájékoztatás és a tanácsadás között egyértelmű megkülönböztetést kell tenni;
40. hangsúlyozza, hogy a fogyasztóknak bizalomra és helytálló ismeretekre van szükségük a számukra megfelelő pénzügyi termék kiválasztásához; ezért kiemeli továbbá, hogy nemzeti és uniós szinten koordinált erőfeszítésekre van szükség annak érdekében, hogy a pénzügyi műveltség szintje valamennyi tagállamban emelkedjen;
41. kéri, hogy a fogyasztók számára elérhetőek legyenek a peren kívüli alternatív vitarendezési mechanizmusok a lakossági pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos jogvitákban mind nemzeti, mind pedig határokon átnyúló szinten; felszólítja a Bizottságot, hogy népszerűsítse az alternatív vitarendezési mechanizmusok legjobb gyakorlatait;
42. felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a Pénzügyi Szolgáltatások Panaszhálózattal (FIN-NET) kapcsolatos fogyasztói tudatosságot és ismereteket; hangsúlyozza, hogy a FIN-NET-nek kulcsszerepet kell betöltenie a nyilvánosság jogorvoslati lehetőségeihez és alternatív vitarendezési mechanizmusokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos tájékoztatásának koordinálásában valamennyi tagállamban, különösen a határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokat illetően;
43. emlékeztet arra, hogy a hagyományos bírósági eljárás fontos vitarendezési mechanizmus marad; ezért felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 2000. december 22-i 44/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ határon átnyúló lakossági pénzügyi szolgáltatásokra gyakorolt hatását;
44. támogatja egy olyan koherens, európai szintű megoldás felkutatását, amely a lakossági pénzügyi termékekkel kapcsolatos határokon átnyúló panaszok tekintetében a kollektív jogorvoslat kiegyensúlyozott, új formáit biztosítja a fogyasztók számára; javasolja a közelmúltban tagállami szinten létrehozott rendszerek hatásának értékelését;
45. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy minden érdekelt hozzáférjen pénzügyi szolgáltatásokhoz; sürgeti ezért a pénzügyi szolgáltatókat, hogy legalább hitel alapú elszámolási számlát kínáljanak az ez iránt érdeklődő fogyasztóknak;

*

* * *

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Bankfelügyeleti Bizottságnak, az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatási-nyugdij-felügyelet Bizottságának és az Európai Értékpapír-piaci Szabályozók Bizottságának.

⁽¹⁾ HL L 12., 2001.1.16., 1. o.